נתיב הודו בארץ הקודש Y הקודש UTI בארץ הקודש World War I: Indian Units' Movement Path מלחה"ע הראשונה: מסלול לחימת היחידות ההודיות

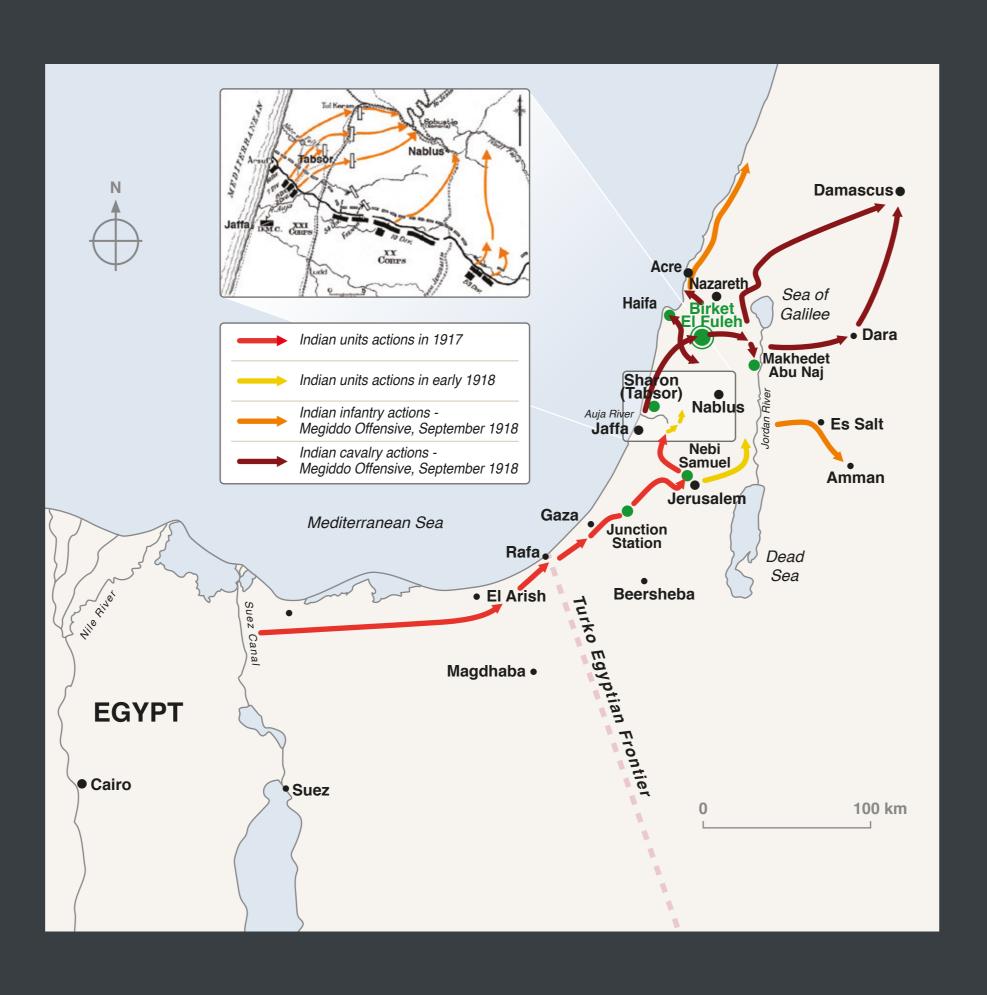
During World War I (1914-1918), over 150,000 Indian soldiers took part in military action in the Middle East – in Sinai, the Holy Land and Syria. Indian Egyptian Expeditionary Force (EEF) and by the time the EEF launched its final offensive (Megiddo) against the Ottomans in 1918, the majority of its strength lives during World War I, including over 4,000 in this region. In Israel, memorials to Indian soldiers exist at Haifa, Jerusalem and Ramle.

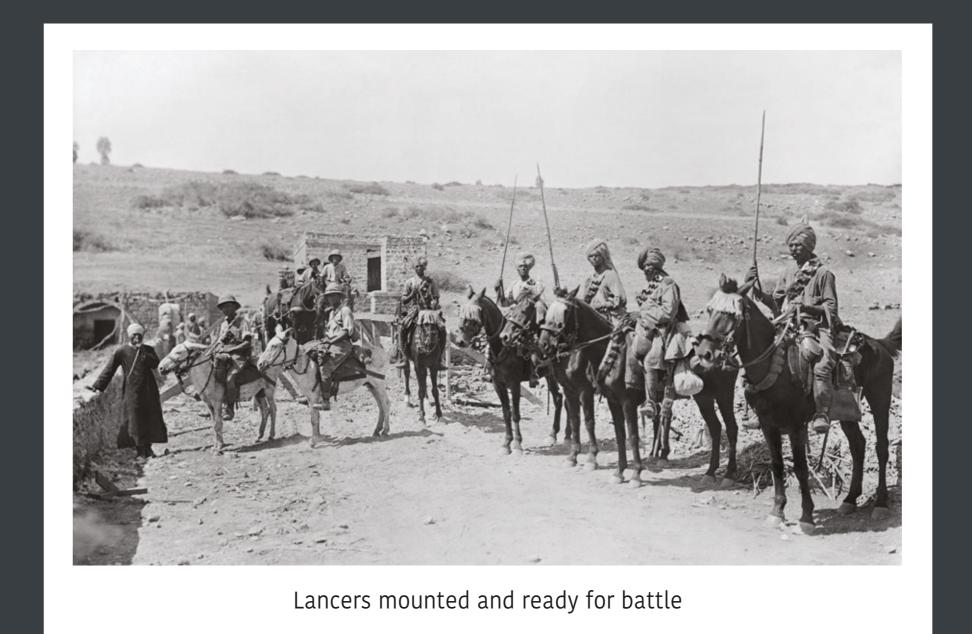
The Battles of Megiddo commenced on September 19, 1918, when EEF's infantry cleared the Sharon from the Ottoman defenders and allowed the northern campaign of the EEF's mounted forces to advance towards the Vale of Jezreel. The EEF's 4th Cavalry Division, led by the Indian 2 Lancers Regiment, captured Wadi Ara, taking by surprise an Ottoman group of soldiers, near the mouth of the pass. After daybreak, the Lancers, supported by armoured cars, advanced towards el 'Affule. Ten minutes later they came under fire from the head of an Ottoman reinforcement, near Birket el Fuleh. While this fire was answered frontally by the cars and machine guns, the Lancers heroically rode to the right and charged from the flank. Forty-six Ottomans were speared and 470 were captured, while the Lancers suffered a lone wounded soldier.

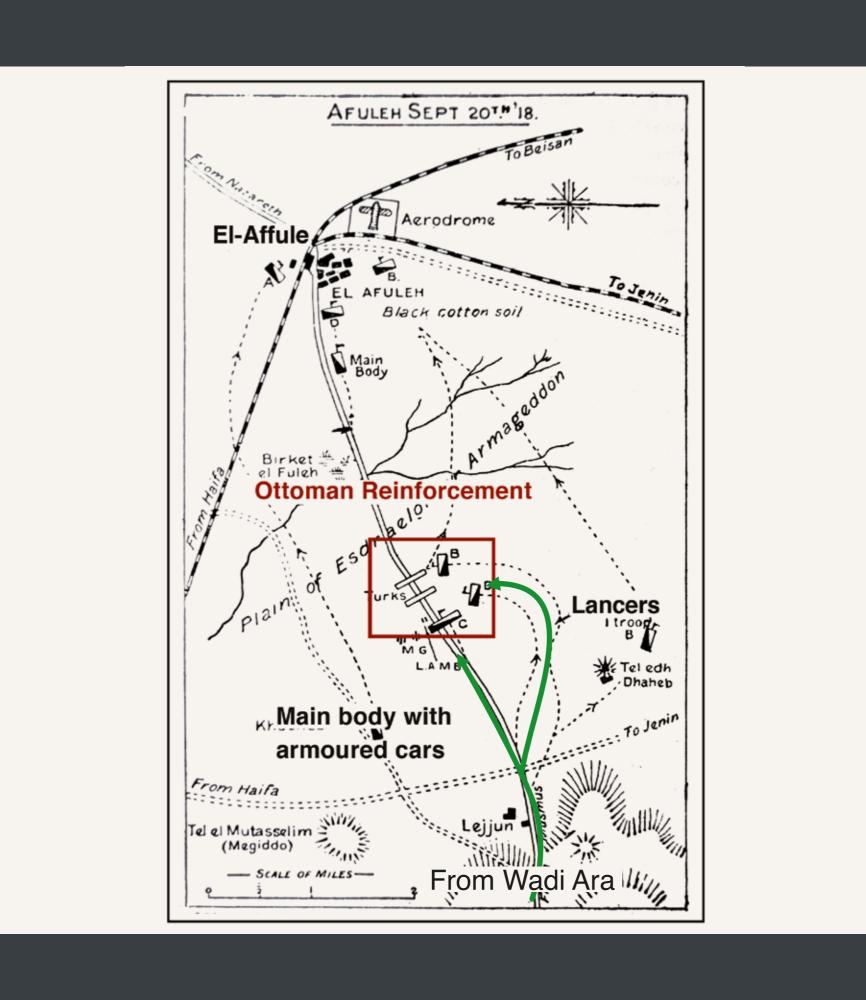
India Trail in the Holy Land

The India Trail in the Holy Land project commemorates the 75th anniversary of India's independence and honors the Indian military units which participated in World War I in this region. These units from the Indian-British Army played a vital role in the decisive victory achieved in this campaign. The Indian units fought in dozens of actions of which six were chosen to commemorate India's contribution to the military campaign in the Holy Land: Junction Station, Nebi Samwil (Samuel), Sharon (Tabsor), Birket el Fuleh, Haifa and Makhadet Abu Naj (Jordan River crossing).

הלחימה ליד בירכת אל-פולה - ה-20 בספטמבר, 1918

במהלך מלחמת העולם הראשונה (1914–1918) השתתפו מעל 150,000 חיילים הודים בפעילות הצבאית במזרח התיכון: בסיני, ארץ הקודש וסוריה. יחידות פרשים, רגלים, ארטילריה, הנדסה ורפואה הודיות היו חלק מ-'חיל המשלוח המצרי' (EEF) ולקראת המתקפה הסופית של ה-EEF נגד העות'מאנים ב-1918, היוו החיילים ההודים את מרבית הכוח. יותר מ-74,000 חיילים הודים נפלו במהלך מלחה"ע ה-I, מתוכם למעלה מ-4,000 באזורנו. בישראל קיימות אנדרטאות לזכר החיילים ההודים בחיפה, ירושלים ורמלה.

עם פתיחת 'מערכות מגידו' ב-19 בספטמבר 1918, טיהרו כוחות הרגלים של ה-EEF את השרון ממגיניו העות'מאנים, ובכך אפשרו את התקדמות צפונה של הכוחות הרכובים אל עבר עמק יזרעאל. דיוויזיית הפרשים ה-4 של ה-EEF, בהובלת גדוד הרמחים (נושאי רומח) 2 ההודי, השתלטה על ואדי ערה, לרבות הפתעת ולכידת משמר עות'מאני, סמוך לפתחו המזרחי של מעבר-ההרים. לאחר שחר התקדמו הרמחים, בסיוע מכוניות משוריינות, לעבר אל-עפולה. עשר דקות לאחר מכן הם נתקלו באש מראש טור תגבורת עות'מאנית, ליד בירכת אל-פולה. בעוד אש זו נענתה חזיתית על ידי המכוניות והמקלעים, רכבו הרמחים ימינה והסתערו בגבורה על הטור העות'מאני מהאגף. 46 חיילים עות'מאנים נהרגו מרומחי ההודים ו-470 נשבו. מנגד, אצל הרמחים נמנה חייל פצוע בודד.

נתיב הודו בארץ הקודש

פרויקט נתיב הודו בארץ הקודש מוקדש לציון יום העצמאות ה-75 של הודו, על-ידי הוקרת והנצחת תפקידן של היחידות הצבאיות ההודיות אשר השתתפו במלחמת העולם הראשונה באזור זה. יחידות אלו, מהצבא ההודי-בריטי, מילאו תפקיד חיוני בניצחון המכריע שהושג במערכה זו. היחידות ההודיות לחמו בעשרות פעולות וקרבות, מתוכן נבחרו שש להנצחת חלקה של הודו במערכה הצבאית בארץ הקודש: תחנת הצומת, נבי סמואל, השרון (טבסור), בירכת אל-פולה, חיפה ומח'דת אבו-נאג' (מעבר נהר הירדן).

cavalry, infantry, artillery, engineering and medical units were part of the comprised Indian soldiers. More than 74,000 Indian soldiers laid down their